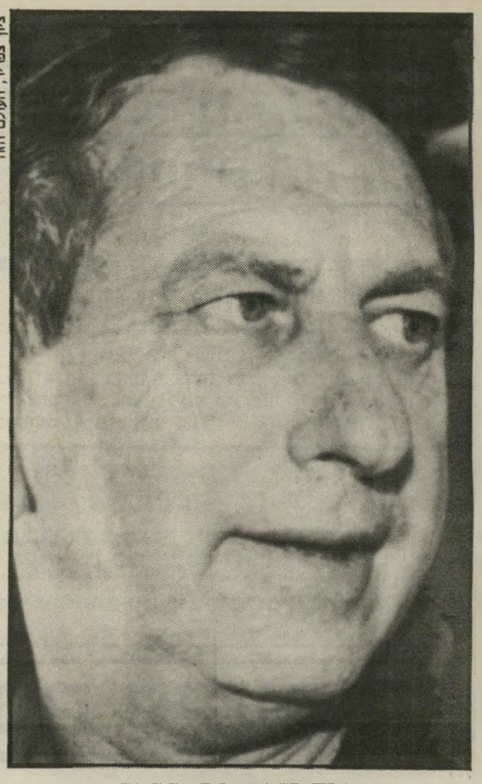

צילום: יעקב הגב, העולם הזה

אהרון ברנר:
„התקפת־פתע תגרום לטראומה לדורי־דורות!"

בעוד לוב מקימה מיפעל גדול לייצור נשק כימי, פורסמה ב„וול סטריט ג'ורנל" כתבת־תחקיר, המגלה כי ישראל אינה מוכנה למיקרה של התקפת־גאזים. שאלתי את אהרון ברנר, מנהל האגף לשרותי־חירום בעיריית גיב־עתיים, מה יקרה בעת התקפת־גאזים.

התקפה פתאומית תגרום לשואה מוחלטת, לטראומה שתחרט בלב העם לדורי־דורות. קשה לתאר את הבהלה שתשתרר באיזור הנגוע, ואת היקף האסון: רוב האוכלוסיה נפגעת, הארמה חרוכה, האיזור נגוע במשך שנים רבות אחר־כך.

● ומה יקרה אם תהיה התראה?

ביטחון

כדי להתארגן, אנחנו זקוקים למספר שעות. זהו הזמן שאמור לעבור מהרגע שהג"א והרשויות המקומיות יוציאו את מסיכות־הגאז והערכות מהמחסנים, עד שאחרון האזרחים יקבל את הציוד ויידע איך להשתמש בו.

● אם יהיו בבתי התושבים מסיכות־גאז, התהליך יהיה פשוט יותר?

לא. אמנם כל מי שיימצא בקירבת המסיכה שלו יוכל לחבוש אותה מיד, אולם המסיכות שיוצאו למכירה הן רק עזרה ראשונה־ראשונית. טווח הגנתן קצר, ובוודאי, בעת בהלה כזו, רבים מהאזרחים לא ימצאו את המסיכות או יגלו כי הן אינן תקינות. לכן במילא נצטרך לחלק מסיכות תיקניות וערכות הכוללות שכמיות, מזרק ואבקות־מיגון שונות.

(שרה ל'בוביץ)

צילום: יעקב הגב, העולם הזה

מאיר שיטרית:
„מי שעושה טובה שהוא עולה, שלא יבוא!"

בראיון שנתנה אידה נודל לאחר ממוספי סוף־השבוע, היא התקיפה קשות את גיזבר־הסוכנות, ח"כ (עדיין) מאיר שיטרית, ואמרה שהוא יוצר אנטגוניזם בין עולים־חדשים לישראלים. שאלתי את מאיר שיטרית איך הצליח להרגיז כל־כך את אידה נודל.

אמרתי דברים שכנראה לא נעים לשמוע. אמרתי ש־95% מהיוצאים מברית־המועצות מעדיפים את ארצות־הברית. תקפתי את התאחדויות־העולים ונציגיהם, המוציאים את דיבת הארץ רעה. אמרתי שאני לא מבין מדוע יש כל־כך הרבה התאחדויות חיות מכספי ציבור.

● כשאתה אומר „מוציאים את דיבת הארץ רעה", אתה מתכוון לביקורת?

יש ביקורת ויש ביקורת, ואני אומר לך שלעולים החדשים אין שום סיבה להתלונן, לא סובייקטיבית ולא אובייקטיבית. ישראל מציעה ונותנת להם הרבה יותר מאשר היה להם אי־פעם ברוסיה. הם זוכים בתשומת־לב מירבית. אני לא שמעתי על אף עולה אחד שמת כאן ברעב או נשאר בלי קורת־גג, ובוודאי ובוודאי לא נציגי־ההתאחדויות עצמם. ציטטו באחד העיתונים את אידה נודל שאמרה „היהודים צריכים להיות משוגעים כדי לעלות ארצה," וזה נורא.

● אתה בטוח שהיא אמרה את זה?

אם היא לא אמרה את זה, הייתי שמח לראות הכחשה שלה. הייתי שמח מאוד לראות את אידה נודל בוחינה משכנעת עולים לבוא ארצה, ולא להיפך. פשוט אין להם במה להתגנן, אז הפיצו עלי שתקפתי את העולים. אני לא תקפתי אף עולה אחד, אלא רק את ההתאחדויות שלהם, המתלוננות כל הזמן. גם אני הייתי עולה חדש וגם הורַי, ואני רוצה להגיד לך שאילו היה לנו 10% ממה

עליה

שיש לעולים היום, היינו מאוד־מאוד מאושרים. בכלל, אני חושב שמי שחושב שהוא עושה טובה בכך שהוא עולה ארצה — שלא יבוא.

● יופי, גם אני חושבת ככה. אז בשביל מה, בעצם, צריכים את הסוכנות היהודית?

אני חושב שצריכים להפנות את כל המאמצים של הסוכנות ושל הממשלה כדי לבנות איכות־חיים טובה יותר כאן, וכשיהיה טוב לחיות כאן תיפסק הירידה, והעולים ידפקו על הדלתות שלנו, בלי שנבקש מהם.

● ומילה אחרונה לאידה נודל עצמה?

שתיטע לווינה ותתחיל לעבוד ברצינות! תאמיני לי שאין לה מה להתלונן, ולא ארחיב את הדיבור על זה.

(דניאלה שמי)

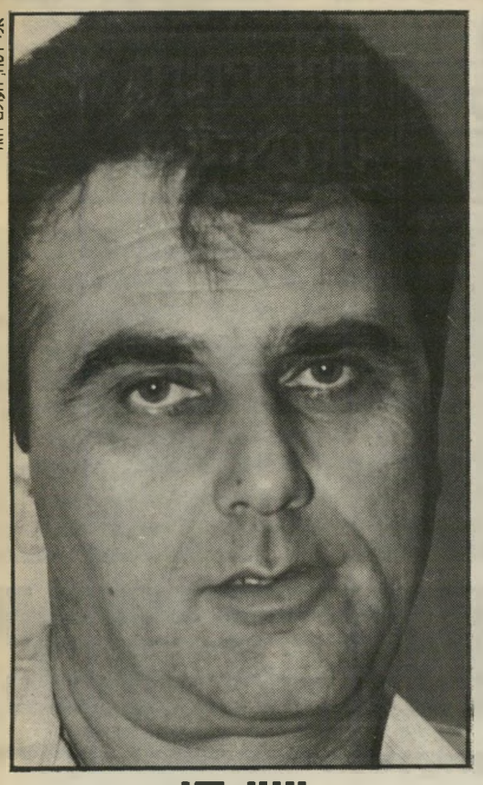

צילום: אלי דשה, העולם הזה

ישי דן:
„גם גרוטובסקי התחיל בתיאטרון לא־מיקצועי!"

„המרכז הישראלי לבימות חובבים" (מיל"ב) יזם כנס של שחקנים ובימאים של להקות־תיאטרון לא־מיקצועיות, שנערך במרכז ביכורי־העיתים בתל־אביב, כדי לנסח אמנה ולהקים תנועה של להקות־תיאטרון. לפני חודש חזרו נציגים אחדים של מיל"ב מסיור מיקצועי בהונגריה ובפולין, ולמדו שבארצות אלה ההתייחסות לתיאטראות הללו שונה לחלוטין.

פניתי לישי דן, חבר ההנהלה המצומצמת של מיל"ב, מי שהיה מקימה של בימת־תיאטרון־הגליל ומנהל בית־הספר לדראמה של סמינר־הקיבוצים, והמקים כיום את המרכז לדראמה בכפר־סבא.

האמנה זה הסכם בין השחקנים והבימאים, אנשי הלהקות השונות, שהצהירו על התחייבות הדדית לשיתוף־פעולה ביניהם לצורך התכנסות, סרנאות משותפות, ואפילו החלפת שחקנים בין סרנאות.

● מה היה עד עכשיו?

פעם היתה תנועה, שהתנועה הקיבוצית הובילה אותה. אבל העניין גווע.

● מדוע התעורר הצורך לחתום על האמנה דווקא עכשיו?

הצטברו הרבה מאוד קשיים כלכליים, שמנעו אפשרות לפ־עילות מסודרת. מצד שני קמו הרבה להקות, והפעילות שלהן אינה מגיעה לידי ביטוי לפני קהל. לא צריך לשכוח שגם גרוטובסקי התחיל בתיאטרון לא־מיקצועי.

● גם שחקני התיאטראות המיקצועיים חתמו על האמנה?

לא. המדובר רק בחברי להקות שאינם מתפרנסים מזה.

● המדובר בשחקנים חובבים?

בפירוש לא. אם מדובר ברמת המיקצועיות של העבודה, הרי שהבימאים הם מיקצועיים, והשחקנים עוברים השתלמויות מיק־צועיות במיל"ב ובסרנאות למיניהן.

● האם מישרד־החינוך שותף לנרשא?

תיאטרון

שאלה זו עלתה בדיון. נציג מישרד־החינוך, הד"ר דן רונן, השתתף בכנס, אבל התרכז בהומור והתנצל על אוזלת־ידו של מישרד־החינוך.

● מדוע לא תמנו לתיאטראות המיקצועיים, שיק־חו אתכם תחת חסותם המיקצועית והמינהלית?

יש להם צרות משלהם. התיאטרון המיקצועי סובל אף הוא ממחסור בקהל וממצוקה תקציבית. בכל זאת כל פנייה לשיתוף־פעולה נענית בחיוב.

● להתארגנות שלכם יש קשר לקשיים ב„אמנות לעם"?

לא. אנו חושבים שאמנות לעם צריכה לעסוק גם באמנות העם, וזאת הם מסרבים לעשות.

(יוסי עין־דור)